4 Νοεμβρίου 2026

Δύο αδέλφια που αγίασαν: ο Όσιος Γεώργιος Καρσλίδης και η Οσία Άννα η Παρθένος.

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης εντάχθηκε επίσημα στο ορθόδοξο αγιολόγιο το 2008 και η μνήμη του τιμάται στις 4 Νοεμβρίου, ημέρα της κοίμησής του (1959).

Ο άγιος ετάφη χωρίς φέρετρο, κατά την τάξη των μοναχών. Στην κηδεία του, μετά από επιθυμία του, οι γυναίκες φορούσαν άσπρα κεφαλομάντηλα. Την ημέρα της κοίμησής του, δύο κυπαρίσσια που βρίσκονταν στην αυλή του μοναστηριού λύγισαν και παρέμειναν λυγισμένα για σαράντα μέρες.

Ο Όσιος Γεώργιος Καρσλίδης, είναι ο λατρεμένος όσιος του ποντιακού στοιχείου ενώ ελάχιστοι γνωρίζουν ότι και η αδελφή του Οσίου είναι ενταγμένη στο Ορθόδοξο Αγιολόγιο. Πρόκειται για την Οσία Άννα την Παρθένο, που εκοιμήθη το 1910 σε ηλικία 14 ετών.

Ο Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης (το βαπτιστικό του όνομα ήταν Αθανάσιος) γεννήθηκε το 1901 στην Αργυρούπολη του Πόντου (Γκιουμούς Χανέ). Ορφάνεψε πολύ μικρός και μεγάλωσε με την ευσεβή γιαγιά του. Το 1917 εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής (Γεωργία) παίρνοντας το όνομα Συμεών, ενώ όταν χειροτονήθηκε ιερομόναχος ονομάστηκε Γεώργιος (όπως του είχε προειπεί ο άγιος Γεώργιος, που τον είχε δει καβαλάρη στην παιδική του ηλικία).

Ο Γεώργιος ήρθε το 1930 στη Δράμα, στο χωριό Ταξιάρχες, όπου -μετά από παράκληση των κατοίκων- του παραχωρήθηκε από τη Διεύθυνση Γεωργίας αγροτεμάχιο 5-6 στρεμμάτων. Εκεί, με τη βοήθεια της τοπικής κοινότητας, ίδρυσε το Μοναστήρι της Αναλήψεως του Σωτήρος, όπου και έζησε το υπόλοιπο της ζωής του, ώς το 1959. Λόγω της αρετής του, έγινε ευρύτατα γνωστός και αναδείχτηκε

σε μεγάλο γέροντα, διδάσκαλο και πνευματικό πατέρα πολλών ανθρώπων. Κηδεύτηκε στη μονή του.
Στις 9 Φεβρουαρίου 2006, έγινε η ανακομιδή των ιερών λειψάνων του από τον μητροπολίτη Δράμας Παύλο, τα όποια ετέθησαν σε ιερή λειψανοθήκη για τον αγιασμό των πιστών. Ο άγιος ετάφη χωρίς φέρετρο, κατά την τάξη των μοναχών. Την ημέρα της κοίμησής του δύο κυπαρίσσια, που βρίσκονταν στην αυλή του μοναστηριού λύγισαν και παρέμειναν λυγισμένα για σαράντα μέρες. Μετά την κοίμησή του έχουν σημειωθεί πλήθος θαύματα και εμφανίσεις του.

Αλλά και η αδελφή του αγίου, η Οσία Άννα η Παρθένος (εκοιμήθη το 1910, σε ηλικία 14 ετών) είναι επίσης ενταγμένη στο Ορθόδοξο Αγιολόγιο. Τρία χρόνια μετά την κοίμησή της, ένας Τούρκος που ζούσε στην πόλη (Αργυρούπολη του Πόντου) συνήθιζε να πηγαίνει να κάθεται σε ύψωμα απέναντι από το νεκροταφείο των χριστιανών. Κάποτε άρχισε να βλέπει κάθε βράδυ ένα φως να βγαίνει από έναν τάφο. Πήρε λοιπόν μια παρέα μουσουλμάνους και πήγαν εκεί για να διαπιστώσουν από ποιον τάφο έβγαινε το φως: έβγαινε από τον τάφο της μικρής Άννας. Ο ιμάμης της περιοχής ενημέρωσε τον χριστιανό επίσκοπο, πήγαν οι χριστιανοί και άνοιξαν τον τάφο. Τότε είδαν, ότι η καρδιά και το δεξί χέρι της μικρής Άννας ήταν άφθαρτα, σκεπασμένα από μια χρυσαφένια σκέπη και τα υπόλοιπα λείψανά της ήταν κίτρινα σαν το κερί. Η μικρή Άννα είχε αγιάσει.

Ο αδελφός της Άννας ζήτησε ένα μέρος των ιερών λειψάνων από τον επίσκοπο του τόπου, βεβαιώνοντάς τον ότι θα γίνει μοναχός και θα τα κρατήσει ως φυλαχτό σε όλη του τη ζωή και θα τα τιμήσει. Τότε, ο δεσπότης τού έδωσε μέρος της καρδιάς και μετά από χρόνια ο μοναχός Γεώργιος πλέον επέστρεψε στην Αργυρούπολη και πήρε και τα υπόλοιπα.

Σήμερα τα λείψανα της Αγίας Άννας φυλάσσονται στη μονή Σίψα, στη Δράμα, σε ένα ασημένιο κιβώτιο μπροστά στην εικόνα της Παναγίας.